

inningskosten steeds in een redelijke verhouding tot de opbrengst zullen staan.

Aan de opmerking betreffende het opnieuw in het *Staatsblad* publiceren van den tekst der wet van 1870 is te gemoet gekomen.

Artikel 1, sub I.

De bij Nota van Wijziging voorgestelde inlassching heeft ten doel, buiten twijfel te stellen, dat de in art. 2^{quater} bedoelde accijns niet wordt verhoogd in verband met het suikergehalte. Deze verhoging is voor den inlandschen wijn niet noodig, omdat de gebruikte suiker reeds aan accijns is onderworpen.

Ad artt. 41ter en 42. Van het recht tot het ontnemen van de bevoegdheden, waarop de Commissie het oog heeft, is nimmer gebruik gemaakt, hoewel misbruik van verlengbaar crediet wel eens is vermoed. Het constateeren van dit misbruik is echter moeilijk.

Bij Nota van Wijziging is voorgesteld in het nieuwe artikel 41ter te doen vervallen de woorden „welke naar het buitenland worden uitgevoerd”. In de wet van 12 Juni 1909 (*Staatsblad* n°. 148), waaruit die bepaling is overgenomen, was zij op haar plaats, omdat destijds de accijns van wijn hooger was dan de accijns die van de vloeistof, als gedistilleerd beschouwd, kon worden geheven. De bepaling had ten doel te voorkomen, dat langs een omweg wijn hier te lande in consumptie zou komen tegen een lageren accijns dan daarvan verschuldigd was. Door de inmiddels tot stand gekomen verhoging van den gedistilleerdaccijns is de bepaling onnoodig geworden, zoodat het beter is haar te schrappen.

Artikel 2.

Ad artikel 7bis. Voorgesteld wordt aan het einde van artikel 7bis, eerste lid, de woorden toe te voegen: of zich in gisting bevinden. De toevoeging heeft ten doel vrijheid van beweging te laten aan vruchtenwijnfabrikanten die, zooals voorkomt, meer dan 25 kilogram suiker per hectoliter verwerken, ten einde het alcoholgehalte van den wijn te verhoogen.

Ad artikel 8. De hier bedoelde speling geldt alleen voor den uitslag. Naar boven is zij zeer zeker voldoende. Met het oog op intering, die in fusten aanleiding kan geven tot verschillen, stelt de ondergeteekende nader voor, ter wille van den eenvoud de speling zoowel naar boven als naar beneden vast te stellen op 2 %.

Artikel 4.

De redactie is gewijzigd, zooals de Commissie dat heeft voorgesteld.

De Minister van Financiën,
DE GEER.

58. 2.

NOTA VAN WIJZIGINGEN.

(Ingezonden bij brief van 14 October 1926.)

Artikel 1, sub I.

In het derde lid van het nieuwe artikel 2 worden de woorden „waarvan het suikergehalte per liter meer bedraagt” vervangen door: waarvan bij invoer het suikergehalte per liter meer bedraagt.

In gemeld derde lid wordt het woord „overige” vervangen door: overige ingevoerde.

Artikel 1, sub VI.

In het nieuwe artikel 41ter, sub b, vervallen de woorden: „welke naar het buitenland worden uitgevoerd”.

Artikel 2, sub V.

Aan het einde van het eerste lid van het nieuwe artikel 7bis wordt de punt vervangen door: of zich in gisting bevinden.

Artikel 2, sub VI.

In den laatsten regel wordt voor „één ten honderd” gelezen: twee ten honderd.

Artikel 4.

In de plaats van „alvorens na het tijdstip van het in werking treden dezer wet voor het eerst weder vruchten in bewerking te brengen” wordt gelezen: alvorens zij na het tijdstip van het in werking treden dezer wet voor het eerst weder vruchten in bewerking brengen.

Tusschen artikel 8 en artikel 9 wordt een nieuw artikel 9 ingevoegd, luidende:

De tekst der wetten van 20 Juli 1870 (*Staatsblad* n°. 127) en van 7 Mei 1878 (*Staatsblad* n°. 34), zooals die luidt na de laatstelijk daarin door deze wet aangebrachte wijzigingen, wordt op Onzen last in het *Staatsblad* opgenomen. De eerstgenoemde wet kan worden aangehaald onder den titel „Wijnwet”; de laatstgenoemde onder den titel „Inlandsche Wijnwet”, voor beide intusschen met bijvoeging van het jaar en het nummer van het *Staatsblad* waarin zij zijn geplaatst.

Artikel 9 wordt artikel 10.

